

[Heick.]

fra tid til anden ændres i vort lands administrative opdeling — og noget sådant vil heller ikke jeg afvise — så bør det ske efter forudgående drøftelse i den lovgivende forsamling, hvor alle forhold indgående kan overvejes. Jeg henstiller derfor til den højtærede justitsminister, at det pågældende embede besættes snarest, så overensstemmelsen med retsplejeloven kan genoprettes.

Det har været meddelt i dagspressen, at overgangsforholdene ved grænsen mellem Tyskland og Danmark inden længe kan forventes forbedret, idet der er opnået overenskomst mellem de to lande om at udvide antallet af grænseovergange, så der bliver tilladt almindelig passage, i hvert fald for indbyggere i Sydslesvig og Nordslesvig, over de såkaldte sekundære grænseovergange. Jeg vil her bringe den højtærede justitsminister og de pågældende tjenestemænd i justitsministeriet en tak, fordi man så vedholdende har arbejdet med dette problem og nu, efter hvad det er meddelt, er nået til et resultat, som grænsebefolkningen vil udtrykke taknemlighed overfor.

Det meddeles endvidere i pressen, at justitsministeren meget snart vil foranledige en forhandling med tilsvarende myndigheder i Norge og Sverige og her bl. a. vil søge tilslutning til, at visumkravene frafaldes for tyske statsborgere, der ønsker at rejse til Danmark. Pasfriheden mellem de nordiske lande var et stort fremskridt, og vi kan kun udtale vor tilfredshed med, at vore nordiske venner betragter Danmarks grænse som deres grænse. Men jeg beder ministeren gøre det klart overfor nordmændene og svenskerne, at de pågældende landes krav om, at vi fortsat opretholder visumkravet overfor Tyskland, efter at tysk visumkrav overfor danske statsborgere er faldet bort, har skabt et økonomisk problem for grænselandets erhvervsliv.

De store indkøbsrejser til Flensborg, som pressen beskriver så malende i disse dage, er bl. a. udtryk herfor — jeg siger „bl. a.“ og vil dermed sige, at de har været med til at forstærke bevægelsen, idet danske statsborgere som sagt uden videre kan rejse sydpå, hvorimod der skal formaliteter til ved trafikken fra den anden side. Men når det er sagt, må vi også tilføje, at man kun

kan tilskrive visumforholdene en del af skylden; den dybere årsag er måske af psykologisk natur, men for en del skyldes det forskellen i prisniveauet for en lang række varer på de to sider af grænsen.

Vi må herfra sikkert indstille os på at give erhvervslivet sådanne vilkår, at der kan konkurreres også under disse betingelser, og det må vi bl. a. tilstræbe gennem vor skattelovgivning — vi er kommet et skridt fremad ved den ændring, der i dag er blevet vedtaget, og hvorefter afgiften på fotoartikler er bortfaldet. Men vi må også tilstræbe nogenlunde ligelige toldpolitiske forhold. Der er en lang, lang række varer, som er billigere her i Danmark end i Tyskland, og det gælder navnlig fødevarerne. Mange tyske statsborgere kan rejse herop og med fordel forsyne sig med fødevarer, men de kan ikke få dem tilbage over grænsen — det hindres af de tyske toldbestemmelser. Samtidig er vi i den situation, at vore folk kan rejse over grænsen og gøre indkøb og komme nogenlunde igennem de danske toldformaliteter, i hvert fald med ikke ubetydelige partier af de varer, som er billigst dernede. Det rejser problemer fremover, ikke mindst i en tid, hvor der snakkes om, at vi skal have et betydeligt større europæisk samkvem.

Det rejser også problemer af bl. a. social natur. Vor lukkelov er f. eks. helt anderledes end lukkeloven for de pågældende virksomheder syd for grænsen. Medens den 1. november således var lukkedag for forretningerne her, holdt forretningerne åbent syd for grænsen, og det gav sig udslag i en meget stor strøm over grænsen i retning mod syd af indkøbslystne folk. Nu har vi noget tilsvarende med søndagene op imod jul. Der er meget større muligheder for indkøb sydpå på de dage, hvor en stor del af befolkningen har fri og derfor lejlighed til at foretage indkøb, end tilfældet er nord for grænsen. Dette er også med til at befordre udviklingen i en for Danmark ugunstig økonomisk retning. Jeg nævner dette, fordi alle disse forhold og en lang, lang række forhold iøvrigt sikkert vil tårne sig op, hvis vi vil prøve på at skabe et forenet Europa. Jeg mener derfor, at midt i glæden over, at vi på en række områder har opnået gode forhold, skal vi være klar over